

Opublikowane dnia 1 lutego 1956 r.

E 216 7/00

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 37594

Kl. 5 a, 19/10

5a 7/00

Kieleckie Przedsiębiorstwo Wierceń Geologiczno-Poszukiwawczych

Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione *)

Białogon, Polska

Mimośrodowy przyrząd wiertniczy

Udzielono patentu z mocą od dnia 1 lutego 1854 r.

Mimośrodowy przyrząd wiertniczy według wynalazku stosuje się do wierceń obrotowych sposobem mechanicznym lub ręcznym na sucho; użyty do wiercenia w glinach, piaskach i ilach miękkich, wierci otwór o średnicy większej, niż średnica zewnętrzna rur okładzinowych. Taka średnica otworu wiertniczego pozwala na swobodne opuszczanie kolumny rur okładzinowych w ślad za postępem wiercenia, przez co unika się obaw o ścian otworu i związanych z tym instrumentacji wiertniczych.

Na rysunku fig. 1 przedstawia widoki boczny i z góry przyrządu, fig. 2 — jej przekrój podłużny i poprzeczny. Przyrząd posiada postać rury 1, zaopatrzonej w celu połączenia go przewodem wiertniczym w widelki 2 zakończone złączem gwintowym 3. Widelki połączone są z rurą za pomocą nitów 4 i spawania. Pod widelkami 2 znajduje się sztywno zamocowany pierścień 6, na którym spoczywa odejmowalna płytka 5

W dolnej części rury 1 umieszczona jest na zawiasach 10 i sworzniu 11 szczeka 7, zakończona w górze łukiem 8 i odgięciem 9. Szczeka 7 i zawiasy 10 wzmocnione są przypawanymi żebrami 12, a czołowa powierzchnia szczęki jest zaopatrzona w warstwę twardego stopu. Ponadto przyrząd posiada u dołu wymienny but 13, między którym a rurą 1 zamocowana jest kłapa 14.

Przyrząd według wynalazku działa w ten sposób, że w chwili nawiercenia miękkich pokładów (np. gliny, piasku, miękkich ilów z przerozami piasków, mułki) rurujemy otwór kolumną rur okładzinowych. Następnie puszcza się na rurach płuczkowych przyrząd w ten sposób, aby jej część zaopatrzona w szczękę 7 znalazła się bezpośrednio pod rurą okładzinową, podczas gdy

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest Wiesław Pietrus.

sama rura 1 ma znajdować się w rurach okładzinowych. Po przeniesieniu przez przewód wiertniczy na przyrząd ruchu obrotowego, szczeka 7, naciskana od czoła w czasie obrotu przez tworzywo przewiercanego pokładu, otwiera się do położenia, przedstawionego na fig. 1 i 2 i zaczyna nawiercać otwór o średnicy większej, niż średnica zewnętrzna rur okładzinowych, w które mieści się przyrząd danego kalibru. Odgięcie 9 zabezpiecza szczękę przed nadmiernym otwarciem się. Przy wyciąganiu przyrządu z otworu ślizga się on wewnątrz rur okładzinowych zakończeniem łukowym 8, co powoduje zamknięcie szczęki 7.

Zastrzeżenia patentowe

1. Mimośrodowy przyrząd wiertniczy, znamienny tym, że posiada ruchomą szczękę (7) osadzoną na zawiasach (10) i sworzniu (11).
2. Przyrząd według zastrz. 1, znamienny tym, że posiada wymienny but (13) i wymienną klapę (14), umieszczoną między tym butem i rurą (1).

Kieleckie Przedsiębiorstwo
Wierceń
Geologiczno-Poszukiwawczych
Przedsiębiorstwo Państwowe
Wyodrębnione

